

התקפת הוגד הדרמטית של דיין בכנסת:

טישטוש - סילוף - הטעייה

עונה אחת עם פירסומן של פרשיות שחיתות אחרות שהפעירו את המדינה, חייב את דיין לצאת להתקפת נגד.

תשובתו של דיין לשאלתה היא מדאבת מחשבת של טישטוש, סילוף, הטעייה והתחמך קות, באמצעותה זרה ערפלי, פיזר מסך עשן מעל מעשיו הבלתי חוקיים תוך היתממות ר' העמדת פנים צדקנית.

דרוש ניתוח יסודי של השאלתה שהוגשה לדיין ושל דברי תשובתו עליה, כדי להיווכח כיצד התחמך דיין בין השורות מלהשיב על ההאשמות שהועלו נגדו. זאת יעשה להלן, סעיף אחר סעיף, תוך התייחסות לכל מה ש' נאמר בשאלתה ובתשובתו של דיין עליה.

השונים. אי משה דיין עצמו ניתן היה להפי נזת שאלות רק מאותו חלק של הפרשה הנמי צא כסמכותו של שריהביטחון כאחראי על הנעשה בשטחים המוחזקים ובצה"ל.

השאלתה שהיפנה אורי אבנרי אל שרי הביטחון בקשר לעסקי החפירות של משה דיין (ראה "קריעות ביניים" — עמוד 34) הצטמצם מה לכן רק לתחומים אלה. שריהביטחון התי' כקש להשיב על השאלתה לא כמו שמפר את העתיקות בשטחים המוחזקים.

למרות העובדה שהריגות שונות בהתנהגותו האישית של משה דיין בעבר התקבלו על ידי הציבור בסלחנות, ידע דיין כי הפעם אינו יכול לשתוק. פיצצה של פרשת דיין בעת זכ'

נשק השאלתה הניתן בידי חבר הכנסת הוא נשק מוגבל. בהתאם לחוקי המשחק, אי אפשר לתבוע משר בממשלת ישראל, באמצעי עות שאלתה, להבהיר עניינים הנוגעים ל' תחום עסקיו הפרטיים, למשל. שר אינו מחוי' ייב להשיב על שאלתה שאינה נוגעת באופן ישיר לעניינים המצויים בתחום המשרד ה' ממשלתי עליו הוא מופקד.

זו היתה הסיבה לכך שאייאפשר היה ל' הפנות את השאלות על עסקי העתיקות הבל' תי חוקיים של משה דיין לשרהביטחון עצמו. שורת השאלות שהגיש אורי אבנרי בשבוע שעבר לשרהביטחון, שריהמשפטים, ראשיה' ממשלה ושרהאיצור, חידקה את עסקי העתיקות של משה דיין לפי סמכויות משרדו הממשלה

אורי אבנרי שאל:

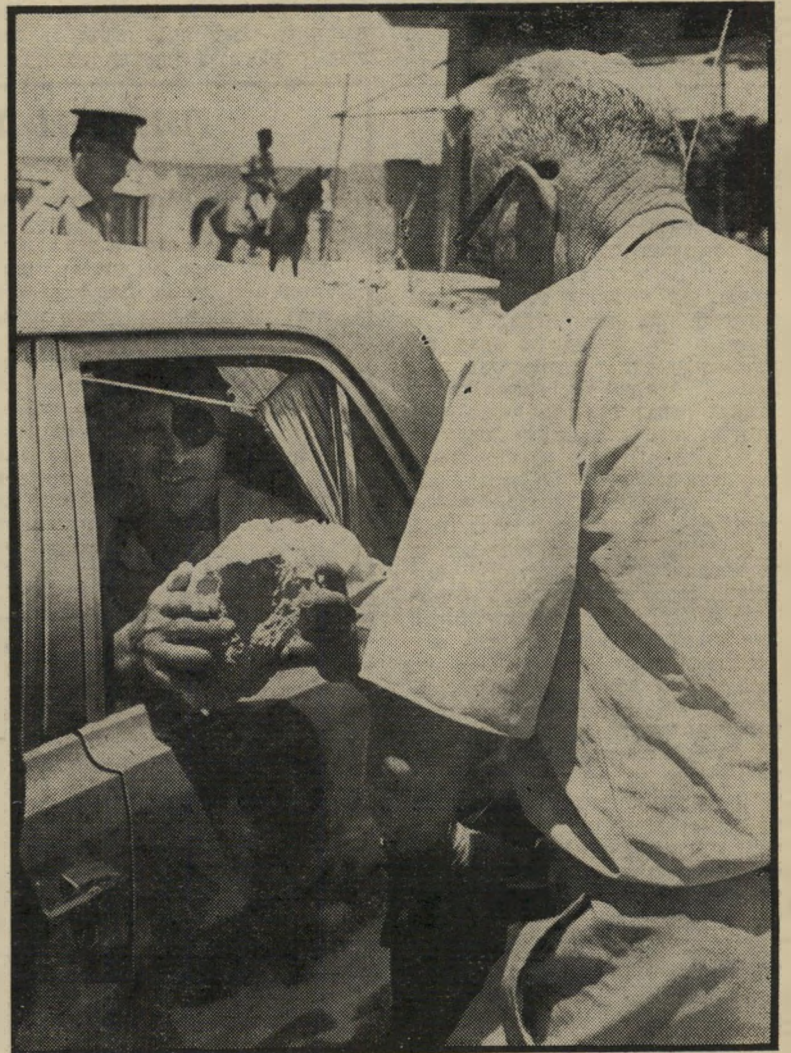
(שאלתה מס' 3812)

ברשימה שנתפרסמה בעולם הזה של יום 1 בדצמבר 1971, טוען מר דן בן-אמוץ כי: שריהביטחון חופר עתיקות ללא רשיון, וכי לצורך גילוי העתיקות והעברתן לביתו השתמש שריהביטחון ברכוש המדינה, ובכלל זה בבולדוזרים, מנופים, משאיות ואפילו הליקופטרים. כן טוען מר בן-אמוץ, ששרן בשם יוסף יפת הועלה תוך זמן קצר לדוגת סגוראלוף, ותפקידו של יוסף יפת הנ"ל להודיע לשר הביטחון על עתיקות המתגלות ברצועת עזה ובסיני. לסגן אלוף יפת הוענק התואר "קצין להילכי רוח".

שר הביטחון ענה:

לפי מיטב הכרתי אינני עובר על חוק פקודת העתיקות ואינני, מנצל לצרכי חפירה והעברת העתיקות" בולדוזרים, טרקטורים, מנופים, מש' איות והליקופטרים.

שרהביטחון נמנע מלהשיב ישירות על הקביעה כי הוא חופר עתיקות ללא רשיון.

דיין קונה? מקבל? אחרים? בודק? עתיקות בשטחים

הוא הסתגר מאחורי הקביעה הכללנית כי "לפי מיטב הכרתי אינני עובר על חוק פקודת העתיקות". מיטב הכרתו של משה דיין אינה קובעת במקרה זה. קובע החוק, אי ידיעת החוק אינה פוטרת ומשה דיין אינו יכול להסתגר מאחורי תירוץ זה, מה עוד שלרשותו צוות משפטיים, שכמה מהם ליווהו לכנסת בעת שבא להשיב על ה' שאלתה. חוק פקודת העתיקות קובע במפורש כי "אין מחפשי' עתיקות ללא רשיון" ומחייב להודיע על גילוי עתיקות. אם משה דיין אומנם חופר עתיקות ללא רשיון, כפי שטען דן בן-אמוץ בכתבתו — דבר ש'משה דיין אינו מכחיש, הוא עובר על החוק אם זה אפילו בניגוד למיטב הכרתו.

דבריו של דיין כאילו אינו מנצל לצרכי חפירה והעברת עתיקות ציוד מיכאני כבד, אינם אמת ועומדים בסתירה לעובדות.

אורי אבנרי שאל:

לאור פירסומים אלה הנני מבקש לדעת: 1) האם העובדות דלעיל נכונות? אם אינן נכונות, מה אינו נכון?

שר הביטחון ענה:

הנאמר אודותי בכתבה המצוטטת אינו נכון.

משה דיין אינו מתייחס לקטע שצוטט בדברי ההקדמה של השאלתה מתוך כתבתו של דן בן-אמוץ. הוא פוסל טוטאלית את כל הכתוב בכתבה כ"אינו נכון". בכך הוא מתכחש לעובדות ידועות שפורסמו בכתבה, בה נאמר בין השאר כי "זה למעלה מ-20 שנה שמר דיין חופר עתיקות ללא רשיון..." וכי "זה שנים ש'משה דיין מוכר עתיקות באמצעות משכית..." הוא פשוט אינו אומר אמת.

אורי אבנרי שאל:

2) אילו חוקים הסדירו ומסדירים בשטחים המוחזקים את נושא העתיקות?

שר הביטחון ענה:

הוראות חוקי העתיקות בשטחים המוחזקים דומות בעיקרן לאלה שבישראל. בהתאם להסדרים הקיימים אחראים משרדו הממשלה בשט' חים המוחזקים על התחומים עליהם ממונים הם בישראל ובהתאם לכך מונו הרשויות המוסמכות.

אפילו לגבי שאלה יורידית תמימה התחמך שריהביטחון מתשובה ברורה, והיו לו סיבות טובות לכך. דיין נמנע מלקבוע אם בשטחים המוחזקים חלים חוקי העתיקות של ממשלת ישראל או אלה של הממשלות ששלטו בשטחים לפני הכיבוש (חוקי ירדן, מצריים וסוריה). הוא אינו מתייחס גם לעובדה שלפי אמנה בינלאומית אסור למדינה כובשת להעביר לתחומה מימצאים ארכיאולוגיים משטחים כבושים. הקביעה שלו כאילו "משרדו הממשלה בשטחים המוחזקים אחראים על התחומים עליהם ממונים הם ביש' ראל" נועדה ליצור את הרושם המוטעה כאילו משרד החינוך הוא האחראי לנושא העתיקות בגדה, בעוד שלמעשה שריהביטחון הוא האחראי הבלעדי כלפי הממשלה לכל הנעשה בשטחים המוחזקים.

אורי אבנרי שאל:

3) האם יש לדווח על מציאת עתיקות בשטחים המוחזקים לרשות כלשהי? אם כן, לאיזה רשות? האם קיים תיאום בין הרשות הנ"ל לבין אגף העתיקות במשרד החינוך והתרבות?

שר הביטחון ענה:

אין תשובה ואין התייחסות לשאלה זו בדברי התשובה של דיין.

לא במקרה בחר דיין שלא להשיב על שאלה זו. מכיון שלפי תשובתו לשאלה מספר 2 בשאלתה, הוראות בשטחים המוחזקים הנוגעות לעתיקות דומות בעיקרן לאלה המקובלות בישראל, ברור שקיימת חובת דיווח על גילוי עתיקות. כל דיווח כזה חייב להיעשות לפי החוק לנציג אגף העתיקות הקרוב ביותר, שבשטחים זהו נציג המימשל הצבאי הכפוף לשרהביטחון.

שרהביטחון נמנע מלהשיב אם הוא מדווח על הודעות המגיעות אליו בקשר לגילוי עתיקות לשר החינוך והתרבות. התחמקותו זו של דיין אינה מקרית. אילו היה דיין מודה בקיומה של חובת דיווח על גילוי עתיקות בשטחים, הוא לא יכול היה להסביר מדוע הוא נמנע מלדווח על עתיקות שהוא מוצא או חופר בשטחים. בצורה זו הוא